

[Korsgaard.]

Forhold klart og, hvis der er noget forkert, saa i hvert Fald i første Omgang, hvis Ministeren ikke har juridisk Ret til at gaa længere, at henstille og i anden Omgang gennem Lovgivning faa den fornødne Magt. For jeg vil længst muligt blive ved at tro, at det maa være Ministerens Ønske, at Loven følges.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Nu gaar det aabenbart Ministeren saadan paa Nerverne, at han begynder at blive uartig, for det var en oplagt Uartighed tilsløret at beskyldte mig for illoyal Polemik. Jeg har sagt, og det fastholder jeg, at det har ikke Spor af Interesse eller Værdi for os eller for Tinget eller for Offentligheden at faa at vide, at en Skatteskala vil behandle alle Tilfælde ens, der er ens, det er en Selvfølge. Jeg troede — og det gav hele min Tale forleden Udtryk for —, at Ministerens Idé skattemæssigt var at komme det Ideal nær, der ligger udtrykt i, at Mennesker, der er ens stillet — altsaa ikke har den samme Indtægt, men er ens stillet økonomisk —, behandlede skattemæssigt ens. Man kan aldrig komme dette Ideal helt nær, men jeg troede, jeg havde Ret til at gaa ud fra, at det var Ministerens Idé. Nu bliver Ministeren saa vred over, at jeg er gaaet ud derfra, at han siger, det er ligefrem illoyalt af mig at gøre det. Jeg kunde ikke gaa ud fra en saadan barnlig Form for Logik ... nej; undskyld, dette Udtryk er paataalt, det var slet ikke ment som nogen Uartighed, men jeg kunde ikke gaa ud fra, at Ministerens Ord var Udtryk for Logik af den Art, at han sagde en Selvfølgelighed, nemlig at Skatteprocenten i en Skalaberegning behandlede Tilfælde, der var ens, ens. Jeg maatte gaa ud fra, at der laa en virkelig Idé bagved, og jeg synes slet ikke, der var nogen Grund til at blive uartig, men jeg tilskriver det, at Ministeren var blevet nervøs over min Argumentation. Men han kan klare sig ud af hele Situationen ved at lade en Kommission gøre et Arbejde, som jeg altsaa ikke synes han ud fra den Idé har gjort særlig godt.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Nu tror jeg, det ærede Medlem skal erindre, at han ikke er til Gymnasiediskussion i Sorø. — Jeg vil spørge det ærede Medlem, om det ikke er ham bekendt, at jeg i min Forelæggelsestale har udtalt, at det Maal

at gennemføre, ved hvad her foreslaas, at alle kommer til at betale ens i Skat under ens givne Forhold, har jeg ikke sat mig, fordi det vilde koste det kommunale Selvstyre, og det Maal har Regeringen ikke sat sig. Jeg vil gerne spørge, om det ærede Medlem ikke har været opmærksom paa, at det har jeg sagt, for ellers vil jeg bede ham læse efter.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg beklager ikke at kunne slutte Aftenen med at være elskværdig. Hvad mener Ministeren med sin Udtalelse til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, at det ikke er nogen Diskussion i Sorø? Mener Ministeren, at man kan blande et Spørgsmaal af den Art ind her — ja, jeg ser nok, at man staar og ler fjollet —, et Spørgsmaal, som for en Fader kan være af en vis Interesse, at man kan komme med saadan en flot Bemærkning. Det er ikke til en Diskussion af den Art, man er her! Jeg maa virkelig hævde, at det ligger langt under; hvad man kunde forlange af en nogenlunde pæn Diskussion i denne Sal.

Hermed sluttede Forhandlingen:

De under Punkt 2 paa Dagsordenen opførte Lovforslags Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Villumsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Forslag til Lov vedrørende personlig Skat til Kommunen henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer, og at Forslag til Lov om en fælles kommunal Udligningsfond, Forslag til Lov om midlertidig kommunal Skattelettelse, Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg, Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring og Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 179 af 23. Juni 1932 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., saaledes som den er ændret ved Lov Nr. 184 af 20. Maj 1933, henvises til et andet Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Første Næstformand (Vanggaard): Der er ikke mere at behandle i dette Møde.